

Դանիել Վարուժան

Կակաչներ

Քո՛ւյր իմ, ցանքին մեջ կակաչներ կան, քաղե՛.

Ահա սիրող սիրտերու պես կարյունին:

Պիտի իրենց բաժակներեն բյուրեղե

Խըմենք ալիքն արևին:

Անոնք ա՛յնչափ բռնկեր են, որ կարծես

Հրդեհն իրենց կայրե դաշտերը անհուն:

Պիտի իրենց բաժակներեն հրակեզ

Խմենք կայծերն աստղերուն:

Քո՛ւյր իմ, քաղե՛, լորի մը պես ծածկված

Ցորեններուն մեջ՝ որ մեղմիկ կնագին:

Պիտի իրենց բաժակներեն բոսորած

Խմենք արյունն ակոսին:

Անոնք ծռած արտույտներու բույնին վրա

Լալ շողերով ողկույզ ողկույզ կծրփան:

Պիտի իրենց բաժակներեն հակնթյա

Խմենք խոստումը Գարնան:

Քաղե՛, քո՛ւյր իմ, կակաչ չէ՛, բո՛ց քաղե դուն.

Հրդեհն իրենց լեցուր գոգնոցդ կույսի:

Պիտի իրենց բաժակներեն փափկասուն

Խմենք կրակներն Հունիսի:

Ծաղկե՛ր, ծաղկե՛ր են բերնիդ պես քնքշենի,

Կխոսակցին ցորյանին հետ օրորուն:

Պիտի իրենց բաժակներեն ծիրանի

Խմենք գաղտնիքն հասկերուն:

Քաղե՛, քույր իմ, պիտի պսակվինք անոնցնով

Վաղվան զվարթ տոնին համար գյուղակին:

Եվ պիտի այդ բաժակներեն, պարելով,

Խմենք գինին Տարփանքին: